

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

IV. Faciamus ei adjutorium, simile sibi. Genes. c. 2. v. 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS IV.

§. I. Scriptura.

22. ConCEPTA, aDIVTORIVM.

Genes. c. 2. v. 18. *Faciamus ei adiutorium, simile sibi.*

CReato jam primo homine, dixit Dominus DEUS: *Non est bonum, hominem esse solum, faciamus ei adiutorium simile sibi.* Quod & actu perfecit, cum è costâ Adami, Evam formavit, in omnibus, & per omnia, quantum per naturam licuit, viro perfimilem.

Haud aliter, cum DEUS decrevisset, Filio suo unigenito, pro redimendo genere humano, assumendam esse carnem, simul etiam decrevit, & prædestinavit, quæ deberet ejus esse Mater, & redëptionis nostræ cooperatrix, **MARIA** scilicet, quæ, ut ipsi, quantum fieri posset, simillima esset, omnes eas dotes, & perfectiones, in illam contulit, quas nulli unquã creaturæ puræ ante contulerat. Porro, si omnîs creaturæ perfectio sita est, in similitudine sui creatoris, eoque cen setur perfectior, quò illi similior, dubium non est, Mariam Christo Domino, cui in opere salutis nostræ quasi *adiutorium*, seu cooperatrix adjuncta est, præ omnibus alijs, fuisse simillimã, v.g. si Christus DEUS-HOMO, Maria Virgo Mater, si Christus *formã servi accipiens*, Maria *Ancilla Domini* &c. Atque adeò, sicut ille fuit totus purus, & sine peccati labe conceptus, sic illam quoque, non quidem per naturam, & ex debito, (quod soli Filio competebat) sed ex peculiari gratiã, & privilegio, ejusdem Filij sui, totam puram, & citrà omnem peccati maculam, fuisse conceptam; sentiendum est. Favet huic conceptui præ reliquis S. Justinus Martyr, dum in expositione Fidei, hæc habet: *Verbum animadvertit, creaturam suam opus habere instauratione, & injungendas esse penas,*

Philip-
pens. 2.
v. 7.

tit. de
Trinis.

*quas Adam per transgressionem incurrerat. Tunc de Cælo ad nos descendit, & ad eam dispensationem, usum est sequestrã, Virgine stirpis Davidicæ, sicut illi Regi promissum fuerat. Nec immeritò Sanctus hic Martyr, Mariam nostræ reparationis sequestram appellat: est enim sequester, de quo contentio non est, & cujus causã non agitur, quasi mediator, uti & illa inter DEUM, & hominem, litis omnîs expers extitit, in quo se omninò simile Christo *adiutorium* ostendit, de quo pariter Tertullianus ait: *Hic sequester DEI, atque hominum appellatur, ex utriusque partis deposito commissio sibi &c.**

Neque hic silentio prætereundum, simillimum hoc Divini Filij *adiutorium*, Mariam, genito suo, mundi redemptori, agno per omnia immaculato, non absque mysterij ratione, in suã etiam morte præsentem astitisse, cum præsentia hujus aliam causam minimè reperiamus, nisi, ut felicissima humani generis reparatio, deplorabili mundi ruinæ corresponderet; Quemadmodum enim, sub arbore scientiæ boni, & mali, in primo illo Paradiso, prævaricatori Adamo mox sociã adfuit, & coadjutrix Eva, infelix transgressionis *adiutorium*, quæ prior malum malè degustans, id ipsum Adamo quoque marito obtulit, eã ipsã prorsus ratione in Paradiso Montis Calvariæ, cum secundus, & Cœlestis Adamus, sub arbore vitæ, Sanctissimo Crucis ligno, mundum redimere statuisset, neque ipsi videbatur bonum, esse solum, sed sociã habere voluit Agnus innocentissimus, immaculatus, Evam innocentissimam, immaculatam, non morientium, sed viventium Matrem. Quòd si Eva illa, prima mater fuit in interitum, fuit **MARIA** mater in vitam, si illa coadjutrix ad perditionem, **MARIA** cooperatrix ad redemptionem, ut non aliter redemptos nos esse,

lib. de re-
surrect.
carn.

esse, ac vitæ æternæ restitutos, fateri oporteat, quàm per Christum, secundum Adamum, ut salvatorem, per MARIAM autem, ut redemptionis *adjutorium*, & periclitantis hominis advocatam. Huc ergo peccatores, qui toties jam sceleribus vestris immaculatum de novo Agnum mactastis, æterni Patris iram iterùm iterùmque provocastis, animas vestras, Christi sanguine redemptas, turpissimo Principis tenebrarum servitio transcripsistis, Huc recurrite! Ecce! *adjutorium* Filio simillimum, MARIAM, sine labe Conceptam! hæc pœnitentibus *adjutorium* impendet, hæc reconciliationis *coadjutricem* agget, hæc in omnibus, & per omnia, sceleratos reddet justis per similes, postque seriam maculosæ vitæ emendationem, Paradisi Cœlestis efficiet *cohæredes*.

§. 2. *Authoritas.*

23. B. AMADÆVS CONCEPTIOnIS
FAVtor.

Eva infecta est veneno lethali, quod transfudit ad posteros, Maria infusa vitali antidoto, quod fidelis transmisit ad universos: corrumpit illa male credula serpenti, surrexit ista, & juxta verbum, quod dixerat DEUS in Genesi, contrivit caput serpentis. Homil. 7. de laud. Virg

§. 3. *Ratio.*

24. Mater, aC proLes, parI prærogatiVâ, & Lege gaVDent.

Juxta L. in *Sacris C. de proximis Sacrorum Scrimiorum* L. 12. statuitur, Filios, & Conjuges eodem Privilegio gaudere, quo parentes, & viri. Ergo Beatissima Virgo debuit esse exempta à peccato Originali. Conseq. probatur. Certum est, & evidens, Filium, nempe Christum Dominum, eò quòd non descendit ex Adamo, per seminalem propagationem, habuisse privilegium exemptionis, à peccato originali. Ergo si Beata Virgo MARIA hanc exemptionem non habuisset, clarè constat, illam non gavisam fuisse eadem prærogativâ, & lege cum Filio suo.

§. 4. *Historia.*

PHILIPPVS tertIVs, reX Hispa- 25.
niæ, & Margaretha VXor eIVs,
VirgInI LLlbatæ DeVotI.

Regem sisto Hispaniæ, & Indiarum Philippum tertium, erga Beatissimam DEI genitricem devotissimum, præterquam enim, quòd Anno 1594. miraculosæ cuidam imagini, in valle Verenâ, in Ecclesiâ Patrum Benedictinorum asservatæ, duas, ex auro purissimo, pretiosissimas imposuerit coronas, insuper, cum parvuli in Hispaniâ, ex Divino instinctu, per publicas plateas, decantare inciperent, MARIAM sine labe fuisse conceptam, adeò desuper gavisus fuit, ac animatus, ut peculiare mox Romam nuntios ablegarit, tantumque apud sedem Pontificiam impetrarit, ut per specialem Bullam, Anno 1617. 12. Septembris publicatam, Paulus V. prohibuerit, ne quisquam imposterùm auderet, in publicis concionibus, disputationibus &c. sinistram de MARIE Conceptione sententiam tueri, aut proponere. Hanc insuper vocem, tanti sanguinis fastigio dignissimam, Philippus edidit: Si inquit, *necessarium omninò putarem, me Romæ adesse, & ad sanctissimi Patris pedes provolvî, ut pro Virginis Mariæ originali justitiâ, extremam sententiam ferre, & causam, per Spiritûs Sancti assistentiam, definire, ac determinare vellet, quamprimum fieri posset, alijs quibuscunque rebus posthabitis, cunctisque difficultatibus superatis, Romam contenderem, & sanctissimo Patri me sisterem.* O dignam orthodoxo Principe vocem! dignam Austriaco sanguine! Sed & Regia ejus Conjux, Margaretha Austriaca, pariter erat in puram Conceptionem teneritudinis, quæ inter alia, ex hac piissimâ, & omnibus prægnantibus imitandâ consuetudine satis est colligenda, quòd quotiescunque tempus pariendi adveniret, mox fructum ventris purissimæ Virgini magno devotionis affectu obtulerit, ejusque maternum auxilium, & assistentiam, multis precibus implorârît: præterea novem dierum institutis

tutis comprecationibus, ad diversas Deiparâ Ecclesias, per novem decantata Missarum solennia, totidem diversarum ejusdem Festivitatum devotam egerit memoriam, ita, ut primo loco tanquam immaculatè Concepta, 2°. ut nata, 3°. ut in Templo præsentata, 4°. ut ab Angelo salutata, 5°. ut visitata, 6°. ut expectans nativitatem, 7°. ut parturiens, 8°. ut purificata, 9°. ut in Cælos assumpta, in auxilium vocaretur. Ex quo utique singularis piissimæ Reginae in immaculatam Conceptionem devotio satis constat, quia primo loco, eam non aliter, quàm mediante hujus specialissimi privilegij recordatione, in auxilium vocare voluit, quâ etiam opem ferente, semper felicissimè est enixa. *Calendar. B. V. Franc. de la Croix, in hort. Mar. art. 3. c. 1. Anton. Vasconcell.*

§. 5. *Symbolum.*

26. TaCtâ Vnâ testVDIne, aMbæ parIter Consonant.

Tacta dat una sonum Testudo, sed altera concors,
Tacta hæc nunquam, reddit & illa sonum.
Dum maculæ accūsas genitricem, tangitur una:
Dat genitus, veluti tactus & Ille, sonum

Qui enim tetigerit vos, tangit pupillam oculi mei. Zach. c. 2. v. 8.

* *

§. 6. *Antiquitas.*

ACHILLES, à ThetIDE Matre 27.
svâ roborat Vs.

AChillem, Pelei ex Thetide Filium, in bello Trojano præclarissimè se gessisse, ex eo abundè constat, quòd præconem præstantissimum habere meruerit Homerum. Hunc, inter cætera, refertunt, à Thetide matre suâ, adhuc infantem, stygijs fuisse aquis immersum, atque exinde adeò roboratum, ut factus omninò invulnerabilis, omnia tela, quibus corpus quandoque suum ab hostibus petebatur, illæsus retunderet, nec ulla pars corporis vulneribus esset obnoxia, eâ solummodò pedis exceptâ, quâ comprehensus, dum ablueretur, à Matre Thetide fuerat.

Idipsum, quod de Achille Filio, à Thetide genitrice roborato, somniant Poëtæ, hoc ego de MARIA Matre, à Christo Filio suo roboratâ, non somniano, recenseo: sicut enim piissimâ fide communiter creditur, MARIAM in bello illo, non Trojano, sed Paradisiaco, hominem inter, ac serpentem exorto, præclarissimè se gessisse, ac cæsis reliquis solam triumphâsse, adeò ut præconem habere meruerit, non præstantem quendam Homerum, sed sponsum ipsum Cœlestem, his verbis eam deprædicantem: *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in Te. Cant. 4. v. 7.* ita insuper asserere audeo, quòd ea non tantùm adhuc infans, sed vixdum concepta, in illo ipso nimirum Conceptionis momento, fuerit à Deo imersa, non aquis quidem stygijs, ut Achilles, sed aquis gratiarum Cœlestibus, aut, ut meliùs loquar, pretiosissimo sanguini Christi, ex Divinâ præscientiâ, & præordinatione, pro totius humani generis salute aliquandò ex Sacratissimis ejus vulneribus effundendo, cujus prævisis meritis adeò fuit, jam tùm, roborata, ac invulnerabilis effecta, ut omnia infernalis serpentis tela, ac intentatas orci machinationes, facillimè eluserit, omnique ex parte, ipso etiam pede, sive primo in mundum ingressu, illæsa gloriosè retunderit.

Gellius l.
1. c. 11.

§. An.

28.

§. 7. *Anagramma.*

ConCepta,
Magnes DIVInVs.

Magnes cordium, vita animae, tela pura!

Verfio litteralis

Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS V.

§. I. *Scriptura.*

29. PVra DEI Mater, Conterens
CapVt serpentIs.

Genef. c. 3. v. 15. *Inimicitias ponam inter te, & mulierem, & semen tuum, & semen illius: ipsa conteret caput tuum.*

Quænam est illa mulier, nisi *Benedicta in mulieribus*, Virgo Deipara? hæc enimverò communis est SS. Patrum, ac præsertim D. nostri Ruperti Tuitiensis opinio: *Beata MARIA*, ait ille, *mulier ista est, inter quam, & serpentem, inimicitias se positurum esse dixit, & posuit DEUS.* Hæc mulier perpetua serpentis infernalis inimica, ab ipso statim Conceptionis suæ exordio, caput bestię adeò repressit, ut venenum originalis peccati in ipsam, Divinitus præservatam, transfundere nullatenus potuerit. Quamvis enim ad hujuscæ lucis usuram necdum venisset, nec hostem aliquandò conspexisset, eam tamen diaboli jam tum victricem DEUS specialiter voluit, sic superbiam Angeli refugæ mulctaturus, ut humiliorî sexu superbientem Angeli desertoris fastum protinùs inclinaret; Cujus præterea Heroinæ gloriosissimæ semen Virgineum, Christus JESUS, serpenti huic ultimum exitiale bellum indixit, ac *attritus propter scelera nostra*, penitus contrivit, inque Cruce, serpentis anei ad instar, suspensus, propriâ morte gloriosam de inimico victoriam obtinuit. Audiatur hic D. noster Bernardus, felicissimus Christi ex Mariâ collactaneus: *Cui hæc, inquit, servata victoria est, nisi Mariæ? ipsa procul dubio caput con-*

trivit venenatum, quæ omnimodam malignâ suggestionem, tam de carnis illecebrâ, quam de mentis superbiâ deduxit ad nihilum. En mulierem, serpentis inimicam!

Sed duo hîc occurrunt dubia: primò quidẽ, cur *inimicitias* in plurali se positurum, inter mulierem, & serpentem, DEUS prænuntiet? secundò: cur contritura *caput* serpentis, & non potius *pectus*, *caudam*, seu *collum* MARIA dicatur? Primum quod attinet, habent, O Virgo! aliqui *inimicitiam* cum diabolo, at non *inimicitias*, habent inquam, inimicitiam adversus actuale peccatum, non habent etiam inimicitiam adversus originale, quippe aut concepti, aut nati in illo; non habent igitur *inimicitias*: at Tu, O Virgo beatissima! non unam habes inimicitiam cum diabolo, sed omnes, & adversus omnia peccatorum genera, actualia, originaria, lethifera, venialia; absolute igitur cum serpente infernali omnes, & æternas quidem geris *inimicitias*, ita contestante, ab initio statim creaturum rerum, Creatore ipso, ut toti pateat mundo, omnium Te macularum immunem esse, purissimâ esse, esse intimaatissimam. Ut autem secundo pariter dubio satisfiat, sciendum, calcasse quidem aliquos *caudam* serpentis eos scilicet, qui ad vitæ finem de peccatis, cum bono latrone, pœnitentiam agentes, salutem obtinuerè, alios in mediâ ætate constitutos cum Magdalenâ, Matthæo, Afrâ &c. scelera deplorentes, serpentis *pectus* contrivisse, alios præterea, quamvis paucissimos, e. g. Baptistam, Jeremiam &c. *collum* venenosum fortiter stringendo, aspidẽ

B;

in-

lib. 5.
tract. 9.

Isaïæ c. 53
v. 5.

Hom. 2.
super.
missus.